

PÁSZTOR RENÁTA

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történelemtudományi Doktori Iskola, Modernkor Doktori Program

pasztorrenata95@gmail.com

Az ukrán autonómia „arany ősze” – I. Erzsébet ukrán-politikája

Az általam választott téma alapját a 18. század során az ukrán-orosz viszonyban bekövetkezett változások képezik. Ezen belül szűkebb, a doktori tanulmányaimhoz kapcsolódó kutatásaim fókuszában I. Erzsébet (1741-1762) orosz cárnő uralkodása alatti, az orosz-ukrán kapcsolatokban megfigyelhető „enyhülés” áll. Jelen előadás keretein belül elsősorban a cárnő ukrán-politikájára kívánok fókuszálni, és annak sajátos, a korszakból kiemelkedő vonásait kívánom ismertetni. Emellett a prezentációban ki szeretnék térni – a cárnő uralkodásainak kül- és belpolitikai elemeit megvizsgálva – ukrán-politikájának eltérő jellegére. A téma jelentősége elsősorban abban áll, hogy a cárnő uralkodásának legfontosabb bel- és külpolitikai vonatkozásait megvizsgálva elmondhatjuk, hogy azok irányvonalukat tekintve egyértelműen apja, I. Péter politikáját követték. A cárnő ugyanis közvetlenül hatalomra jutása után I. Péter lányaként legitimálta magát, folytatta az apja által elkezdett modernizációs tevékenységet, a II. Katalin alatt kicsúcsosodó nagyhatalmi politikai előkészítője volt. Ezzel szemben a cárnő Hetmanátushoz fűződő viszonya és politikai viszonyulása éles kontrasztban állt a bel- és külpolitikai döntéseit motiváló alapelvvel. I. Erzsébet ugyanis az egyetlen olyan orosz uralkodó, akit személyes szálak fűztek az ukrán területekhez, a kozák származású Alekszej Razumovszkijjal folytatott kapcsolata által, amely alapvetően meghatározta ukrán-politikáját. Ennek következtében uralkodása egyben az ukrán autonómia újraelérését is jelentette. Ezen felül előadásom végén az általam bemutatott téma további kutatási irányaira szeretnék kitérni.